…t, letördelik, vagy kiverik. — Nem …be azt, az ilyen értetlenek, hogy …goknak is kárt tesznek, mert meg… …gokat azon hüsítő árnyéktól, me… …n azon fák szolgáltatnának, nekik …ásnak. Vajha a rendőrség megcsip… …en csapkodni szeretőket, s árnyé… …lenné, mig tüzök lecsilapul.

…erkesztői nyilt posta.

…ezra. Holnap s holnapután megje… …M. bácsi versét; a másikat várom. S zo… …Az igéretre számolok. Csak gyorsan. …is. Hegyközinek. Mihelyt te… …r. Tolle. Ebredjetek már! „Visz… …Jövőre. V.-Pércs. Élnek még ott? …zikked még sem jött meg. Elküldted?

Felelős szerkesztő:
…TMÁRI KÁROLY.

…yilttér.

Előleges

…épészi jelentés.

…CK RUDOLF
…Bécsből a folyó évi junius …va a Mentze H.-féle házban levő
…irdai mütermet
…eza 1813. sz. a. át fogja …n reményben van, hogy a …ség kivánalmainak a fényké… …a legtökéletesebben eleget

192 1—3

…butorraktár.

…ben Széchenyiutczán 1808. szám alatt.
…szerencsém a t. cz. közönség… …ására hozni, hogy gazdagon butor-raktáramban minden… …los és kárpitos mübutorok, …mabb mint közönséges minő… …y választékban és pedig igen …on kaphatók, és ezeket a t. …k van szerencsém ajánlani.
Tisztelettel
Czirinkó Gusztáv.

…yitás.
…és vidéki közönséget, mi… …ró Józsinczy-házban
…ezikkek,
…u üzletet
…tt fehérnemüek, u. m. női …kli), alsó szoknyák, vállfü… …t selyem, rips, moire (ha… …ségben, himzett szelvény …térnák, schifon, moll, tar… selyem és czérna (nyári) …snyák, nap- és esőernyők, …nféle paplanok és szőnye… …ben.
…nségnek becses látogatá…

…rger Lipót.
…y kávéházzal és Csanak …an teljesittetnek. …szenek. becseréltetnek.

173 7—52

A KAVÉ ZSUZSI volt helyiségét f. évi május 18-án átvettem; ennélfogva felkérem a t. cz. vendégeket, hogy kávéházamat minél számosabb látogatásukkal szerencsélteni szíveskedjenek, mely kérésemhez azon szives figyelmeztetésemet csatolom, hogy nálam a legkorábban jó reggeli kávé készen kapható.
Számos látogatást kér
Özvegy Wilcsek Wilhelmina
Budapestről.

1875. VII. évfolyam. 103. szám. Hétfő, május 31.

Előfizetési árak:
Helyben es postan küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Veczey-ház földszint a szerkesztőségbe bermentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni, hajdu-böszörményi és székelyhid-kerületi „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Tisza Kàlmán Debreczenben.

A mester itt van. Nagy a zavar „tisztelői“ közt. Egyik a belügyérnek, másik a volt képviselőnek, harmadik a leendő jelöltnek, negyedik a tiszántuli ref. egyházkerület segédgondnokának, ötödik a „nagy protestánsnak“ tisztelgett.

Nem vonjuk kétségbe, hogy mindegyik részről a tisztelgés őszinte lehetett. De azt merjük állitani, hogy Tisza Kálmánt, — mint elvhü egyént Debreczenben senki sem üdvözölte.

Ennek kijelentése mellett tartozunk Tisza Kálmánnak azzal, hogy kijelentsük, mikép ő maga sem mondta beszámoló beszédében, hogy ő — eddigi elveihez hü maradt volna.

Tudomásul veszszük.

Tisza Kálmán egykor a közjogi ellenzék vezére volt. Akkor imádtuk mi is elveit. Ma is imádjuk — régibb elveit.

Lesz még alkalmunk bővebben foglalkozni beszédével, most csak azt jelezzük, hogy Tisza, — a volt képviselő — még saját hiveit sem elégité ki — üres beszédével.

Vitázott, vagdalkózott, — mint szokása. (S e részben mester.) De nem mondott semmit arra nézve, hogy mikép akarja ő a hazát boldogitani?!

Habozás, nagy szavak — eszme nélkül. Ezek jellemzik Tisza K. beszámoló beszédét. A régi ruganyosság nincs benne többé. Egykor még eszméivel tudott gyujtani. Ma már csak az üres, hangzatos szavakban gyönyörködők s a személyimádók lelkesednek fel — habár tettetésből is — szavára.

Baco — a hires tudós — egykor azt mondá, — a tudomány hatalom. Ma már Tisza Kálmán ismerői azt mondhatják — a hatalom tudomány.

— **A tegnapi** minisztertanács majdnem 5 óráig tartott s különböző vámügyekkel foglalkozott. Végleges határozat nem hozatott; e fontos ügy még több, s az osztrák kormánynyal együtesen tartandó tanácskozást igényel.

— **A szerb** püspöki zsinat szombaton nyittatott meg.

— **A „Közérdek“** jobboldali ellenzéki lap megszünt, — mert a most meginditandó „Kelet Népe“ cz. s. Kállay Béni által szerkesztendő lapba olvad be.

A nagy ünnep.

Debreczen, máj. 30.

Bumm! Bumm! Bumm!

Ágyuszavakat értsetek. Tegnap reggel már elkezdték Tisza Kálmán bevonulásának ünnepét — ágyuszóval.

Bumm! Bumm! Bumm! — délben is, délután is, este is.

Seregelt a nép.

Vasárnap. Szép idő. Lovas bandérium (Sebess Gy. vezetése alatt!) Virágos indóház. — Mennyi csáberő! (Hogy a cselédség meg a munkára váró napszámosok — nagy számmal voltak képviselve: arról csak a kalendáriumcsináló tehet; — miért tette vasárnapot e napra?)

Szóval sokan voltak Tisza Kálmán bevonulási ünnepélyén. Az indóháznál Simonffy Imre tartott üdvözlő beszédet. Bent a városban, a Dégenfeldház előtt K. Tóth Mihály üdvözlé a „gondviselés férfiát.“

Tisza igy felelt: Ez alkalommal nyilt tisztelettel tett ily szives fogadás az én lelkemet élénken emlékezteti a 14 év előttiekre. Ezen 14 év alatt, legalább annyit véghezvittem azokból, a miket a tisztelt szónok ur mondott, hogy igyekeztem becsületesen teljesiteni kötelességemet, el is vettem ennek jutalmát abban, hogy 14 mozgalmas év után is ugyan e helyen ily szives fogadtatásban részesülök. — 14 év sok egy ember életében is, de sokkal több nyilvános pályán, mely hamar szokta a maga embereit koptatni. És mindig örömül fog szolgálni az, hogy ezen 14 év alatt mindannyiszor, valahányszor alkalom kinálkozott, részesitettek szeretetökben. Arra, miket tisztelt szónok ur mondott, hogy némelyek engemet, miután koronás királyunk ő felsége ezen polczra emelt; — elvhagyottnak tartanak, megjegyzem, hogy én azt a polczot királyunk kinevezése folytán nem a fény miatt, hanem a kötelesség szolgálatáért fogadtam el.

(Tehát Tisza maga sem czáfolta azt meg, hogy ő — elvhagyott. Szerk.) „Boldogsága a nemzetnek csak egy lehet, és ez az egyetértés.“ Ha isten azt adta, hogy a nagy tettnek eszközévé váljam, az ő akarata legyen meg. Fogadja Debreczen város szabadelvü pártja ezen fogadtatásért elismerésemet, tartsanak meg továbbra is keblökben szeretetökkel, támogassanak, mert anélkül gyenge leend minden erőm.

Ezután a magántisztelgések következtek. A választókerület nevében Buzás Pál tanár tartott beszédet.

Fáklyászene is volt. A főtér kivilágittatott. Egyes utczákon is több helyen égtek a gyertyák.

A fáklyászene alkalmával először is Békessy László gazdászati tanár üdvözlé a belügyért.

Tisza igy felelt:

„Midőn most ismételten felemelem szómat önökhöz, engedjék meg, hogy tisztelt szónokuk szavait figyelembe véve, kifejezzem azon nézetemet, hogy nekünk a legközelebbi multra tekinteni kell ugyan — azért, hogy látva a történt tévedéseket, ismét hasonlókba ne essünk. De az egyetlen indok, mely felé tekintenünk kell eként, mert hazánk jólléte az, hogy bajaiból kimenekülhessen, a haza hü fiai egyetértésétől függ, és ez egyetértést nem szabad a multakba visszapillantással megzavarni. Vissza kell ugyan pillantani, hogy felismerve a tévedéseket, azokat a jövőben elkerüljük, különben a mi tisztelt szónoknak utósó kifejezését vagy utósó kérdését illeti, én nem tudhatom, mint fog a debreczeni első választókerület, mint fognak annak tisztelt választói felettem itélni; joguk, kötelességük megbirálni tetteimet, s a szerint határozni a jövő felett, de arról biztosithatom, hogy ha és a meddig bizalmukkal megtisztelnek, nincs oly nagy város, nincs oly diszes választókerület, melynek bizalma eltántorithatna attól, hogy az itt nyert bizalmat elfogadjam, melylyel annyiszor megtiszteltek. (Az „Ellenőr“ szerkesztője éktelen lármát csinál, mely darabig tartott, aztán szónok folytatja.) És most befejezésül, röviden fogadják köszönetemet, de fogadják egyuttal azon kérésemet is, hogy ha azt hiszik, hogy tudok még a hazának használni, akkor ne vonják meg tőlem támogatásukat, mert a támogatás az alap, melyről kiindulva, hazámnak a hasznot megtehetem.“

Lengyel Imre jogász nem tudta jól a leczkét. Igy rebegett: Mélyen tisztelt hazafi! n. m. belügyminiszter ur!

Az ember természetében gyökerező szokás, oly eseményeket, melyek létének müködésére nagy befolyással vannak, ünnepélyes szertartással jelezni és eként érzéseinkkel is megmutatni, hogy mit tudunk? N. m. ur! mi is azért jöttünk ide, hogy a természet ezen ösztönének hódoljunk. N. m. élete, — mint nyitott könyv fekszik előttünk, melynek minden lapja ernyedhetetlen tényekkel van beirva. N. méltóságod törekvésének mindig egyedüli czélja volt, Magyarországot egy teljesen szabad — és teljesen európai állammá emelni, és e munkásságát igazolja (szónok zavarodik) a hazaszeretet jellemzi, hogy nem riad vissza az ellenelemektől.

S hazánkat a mivelt jogállamok sorába emeli, hol oda hat n. méltóságod, hogy velünk ugy politikai, mint társadalmi életében elfoglalja azon álláspontot, mely nemzetünk alkotó erejét képezi, (szónok még nagyobb zavarba jön) szóval a magyar fajnak érdekei képezik n. méltóságod legfényesebb vezércsillagát. — Ezen gazdag multja n. méltóságodnak fényes kezességet nyujt nekünk és hazánknak n. méltóságod, hazánk (ismétli) n. méltóságod, hazánk (felkiáltások: éljen, éljen, szálljon le), n. méltóságod ezen érdemei biztos kezességet nyujt hazánknak, hazánk jövőjének, n. méltóságod (felkiáltások: éljen!) át is van hatva a haza minden gondolkodni szerető fia — azon meggyőződéstől, hogy n. méltóságod a négy folyó és három bércz közét egységes államma fogja emelni, (felkiáltás: éljen), mi is ezen meggyőződéstől hatva átjöttünk ide n. méltóságodhoz az akadémiai ifjuság és a gazdasági tanintézet hallgatói, és köztük én vagyok oly szerencsés, hogy az akadémiai ifjuság — s a gazdasági tanintézet hallgatói nevében üdvözölhetem. (Nagy kiabálás.) Teszem ezt örömteljes szivből és kérem, fogadja e szerinti üdvözletét, az akadamiai ifjuság és a gazdasági tanintézet hallgatóinak. Mi elismerjük n. méltóságod hazafiui szeretetének, (közbekiáltások), kisérje az ég áldásával n. méltóságod müködését és engedje, hogy hazánkat minélelébb felvirágozvalássa. — (Éljenkiáltások.)

Tisza válaszol: A felsőbb gazdasági tanintézet növendékeinek szives üdvözletére, legelsőben is kinyilvánithatom azt, mi ugyan a felsorolásba is mondva volt, hogy én mindenek előtt és mindenek felett, ugy akarok élni s ugy akarok halni, mint a magyar államnak polgára, hogy ez beteljesedhessék, senkinek arra nagyobb befolyása nem lehet, mint a mái fiatalságnak. Én tehát kivánom, és hiszem is, hogy a magyarországi fiatalság általában, és különösen ezen derék magyar város kebelében, az itt nyert neveltetés folytán mindig és mindenha, az élet minden körülménye között a magyar állam eszméjének legyen harczosa. Az isten adja, hogy ezen fiatalsag magas hivatásának megfeleljen. Köszönöm szives megemlékezését.

Azután Szőllősi György az iparos ifjuság önképző körének nevében az ipar támogatására hivja fel a belügyminiszter figyelmét.

Tisza feleli: Legyenek meggyőződve arról, én tökéletesen belátom, értem és érzem az ipar fejlődésének fontosságát, hazánk jólétének egyik feltétele a hazai iparnak felvirágoztatása. De midőn azt mondom, hogy a mit hazai viszonyaink közt tenni lehet, annak megtételére részemről mindig kész leszek, kimondani meggyőződésemet, hogy a hazai ipar felvirágoztatására legtöbbet maga a hazai iparos ifjuság tehet (ugy van) s épen az képezi nagy örömömet, hogy tudom, hogy a debreczeni iparos ifjuság önképző köre, annak érzetében önmagát igyekszik emelni. (Ugy van.) Én tehát midőn teljes szivemből kivánom, hogy hazám iparos ifjuságának önképző köre mentül előbb mentül virágozóbb legyen, épen azért kivánom, hogy hazai iparosaink mentül szélesebb körben kövessék az itt feladott példát, — hogy annyival inkább igyekezzenek iparunkat és önmagukat mivelni. Adja isten, hogy ez igy legyen, engem pedig, mint az ipar fontosságának elismerőjét, annak főbarátját, tartsanak meg szivükben. (hosszu éljenzés.)

Eddig volt az első napi ünnep. S igy leve vége neki.

A közölt beszédeket gyorsirói jegyzet után adjuk.

Láthatja ebből mindenki, hogy Tisza Kálmán az első napon semmi lényegest nem mondott.

Node várjunk tovább!

Réthy Mihály.

A magyar szinművészetnek egyik legelső harczosa, Egressy, Megyeri, Szentpéteri, Fáncsi, Lendvay stb. kortársa, városunk szülötte, hosszu szenvedés után, f. hó 29-én d. u. 4 órakor, Budapesten elhunyt.

Halála nem jött váratlanul, orvosa már rég sejtette azt, s az öreget oly nagyon szerető közönséget el nem szomoritandó, mindig megnyugtatólag nyilatkozott a beteg állapota felől. Halálával szerepköre betöltetlen marad nincs egyén, ki az ő kedves humorát, melylyel szerepeit első ranguakká varázselta, visszaadni képes volna. (Hát Zöldy? Szerk.)

Példényképe volt az igénytelenségnek, nem kérte soha fizetése javitását, mig nálánál sokkal tehetségtelenebb ifjak, folyton azért zakatoltak.

Szinpadon és szinpadon kivül, egyformán kedves, szeretetre méltó. Halála mindenütt mély gyászt okozott.

Még halála előtt két nappal, az ágya körül állóknak, ugy nyilatkozott, hogy a Falu roszában a bakter szerepét még el fogja játszani. De a halál e tervét kijátszotta, s elküldte Hamlet csöndes embereihez.

Béke hamvaira!

— ***A magyar fővárosból.*** **Izsó** hátrahagyott müveit — a muzeum számára szándékoznak megvenni. **Az ó-Buda** nevü uj csavargőzös megtette próbautját s kellő jónak bizonyult. **A Kisfaludy-társaság** junius 2-án havi gyülést tart. **Izsó Miklós** temetése nagy részvét közt ment véghez. **Gr. Lónyai Menyhért** estélyt adott az akademiai tagok tiszteletére. **A Ferenczvárosi** templom épitésére a tanács 3000 frtot utalványozott. **Az országos képtár** számára Székely Bertalan „Thököly Imre bucsuja atyjától képe“ megvásároltatott.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Tasnádvidéke, máj. 29.

Nem tudom, ismeri-é t. szerkesztő Középszolnok vármegyét közelebbről, s tudja-é, hogy e ∞ formáju megyénk legszélén fekszik a székhely „Zilah,“ a másik szélén pedig Tasnád és vidéke, és épen e sajátságos helyzet miatt, Zilah és a közelfalvakban lakó bizottmányi tagok bejárhatván, mindig a megyei gyülésekre, annyira kizsákmányolták e megyének más vidékeit, hogy ehez fogható dolog még nem igen történt Magyarországon. — A Zilah körüli vidékek hálóztattak országutakkal; e vidék pedig, mintegy 40 község területe, mióta a vármegye fenáll, még nem kapott utat azon ezerekért, melyeket utváltságban a megyei pénztárba befizetett. A tasnádi szolgabirói járás csak 1868 óta több, mint 32 ezer frt értékü napszámot szolgáltatott Zilah vidékénél, de azért a megyei urak nem akarnak tudni a méltányosságról.

Ezért és még más sok egyebért kiván e vidék akár Szatmár, akár Krasznamegyéhez csatoltatni, hogy ne legyen tovább czudarul mellőzött mostoha gyermeke Zilah keményfejü hangadóinak. Hogy pedig mennyire mostohák vagyunk — kitünik e kis esetből, a már fentirton kivül Peér, mely egyedüli nagy község az egész hires vármegyében, s mely központja mintegy 5 szomszéd községnek, ezekkel együtt postaállomásért folyamodott a miniszteriumhoz s a tisztelt alispán ur kétszer egymásután elég tapintatlan volt kedvezőtlenül véleményezni e posta érdekében, csak azért, hogy e vidék semmi tekintetben ne haladjon elő.

Ilyen csakis Közép-Szolnokmegyében és Dull László alispán ur idejében történhetik, a ki most egyébiránt nagyon haragszik mindenkire, mert főispán nem lehetett.

E kiváló szellemes ur, tudja t. szerkesztő ur, hogy fogadta uj főispánját, midőn Zilahra érkezett? a főispán beszállván a vendéglőbe, alispán ur üdvözölte őt — és pár szóval előadván, hogy ő kicsoda, köszönt, felvilágositván róla a méltóságos urat, hogy ha tetszik, ott a fogadóban ehetik is. — Igy regéli ezt most a megye közönsége, s bizonyára az uj főispán a legnagyobb lekötelezettséget érezte az őt igy fogadott ur iránt.

Megyerendezés, jöjjön el a te országod! ez a mi mindennapi imádságunk. — Ne vigy minket uram Zilahra, de szabadits meg az ilyen tisztikartól.

Tasnádvidéki.

U. i. Sváb-Petri (Szatmármegyében) e hó 24-én majdnem egészen leégett, templom, iskola, roppant gazdasági épületek lettek hamuvá. — A kár nagy, — de sokrész biztositva volt, a tüz oka, — hogy a község gözmalmának alacsony kéménye szikrafogóval nem volt felszerelve, s az alig 5 ölnyire lévő épületek a felszálló szikráktól tüzet fogtak.

— ***Vidéki hirek.*** **A „Székesfehérvár és vidéke“** czimü lap szerkesztését Csitári Kálmán vette át. **Korcsmai verekedés** közben Dióssegen egy embert agyon ütöttek. Kassán **Berczik Ferencz** városi díjnok, volt huszár főhadnagy, főbe lőtte magát. **Baldácsi Antal** hála istennek — jobban, sőt jó egészségben van. — Igy tehát a mult számunkban közlött tudósitást örömmel huzzuk vissza. **Diszelben** nagy tüz volt. **A főreáltanoda** ifjusága Pécsett f. hó 3-án majálist tart. **Szabadkán** a mult héten temették el a legidősb egyént, 120 éves volt.

A nagyváradi bábaképezde.

A „Debreczen“ 99-ik sz. lapban nagy örömmel s részvéttel olvastuk „A nagyváradi m. k. országos bábaképezde érdekében tett felhivást“ ... melynek viszhangjául bátorkodom pártoló szavam mellett nézeteimet közölni.

A szülészet hasonlólag mint a gyógyászat, sokáig nem volt képes hajdankorban a pogányság követőinek babonás s tévelygő nézeteitől elnyomatva, önállóságra felvergődni, és ennek gyakorlata kizárólag nők kezeiben volt, minthogy a férfiaknak balul értett fegyelemnél fogva a szülészet megtiltatott. E szerint a férfiu minden tudománya mellett sem alkalmazhatá ennek elveit a szülészi mütételeknél, — melyek javalata, s ügyes véghezvitele által — nemcsak az anya, de a gyermek, sőt mi több, mindkettő élete is egyedül megmenthető vala, mig a nők kénytelenek voltak mütételeket végbevinni, melyeknek sem physikai, technikai, sem mütéti elveit legkevésbé sem ismerték, vagy ismerhették, mert ahoz s annak javalatához, az orvossebészi tudományok bövebb ismerete s különösen az éles logika s számitás szükségeltetik. Ennélfogva a gyógyászat egyik legfontosabb ága, mindig kisdedkorban maradt, áthatatlan homályba burkolva. Mégis ezen babona és tudatlanság szőtte fátyolt is föllebbenté s eltépé a

A „DEBRECZEN“ tárczája.

Népdalok.

I.

Erdő szélén puszta csárda,
Hej mért sietsz oda, sárga?
Fordulj vissza, — szép paripám,
Nincs benne már kedves babám.

Csárda, csárda, gonosz csárda,
Süllyedj fenékig a sárba!
Befogadtad a rosz legényt, —
Megölte kincsemet, szegényt!

II.

Fürge méh, te bejárod a ligetet,
Hogy szedhessed virágokrul mézedet;
Az én babám nem jár füre s virágra,
Hej mézednél mégis édesebb csókja.

Petőfi Sándor.

A nagy erdőn.

— Debreczen, máj. 29. —

Tüzoltómajális! A szabadban!
Mily varázsszavak!

Vetkezzétek le a közöny mindennapi ruháját s térjetek oda, hol az ifju szivek leginkább feltalálják édes otthonukat.

A szabadban szabadabb a lélek s önzetlenebbül nyilatkozik a szív. Még talán a szemek is jobban hasonlitanak itt a nyitott könyvhöz.

Majális van tehát. A felsőbb tanuló ifjuság szine-java ott van.

Kell-e több, hogy az varázshatással legyen a közönségre?! Hisz tudja mindenki, hogy az a kis telep az erdőn, olyan, mint egy eszményi köztársaság, melynek még az az előnye is megvan, hogy a temérdek jog mellé egyéb terhet nem ró a tagokra, mint hogy — mulatni kell.

Nem is busulni járnak oda.

Ifjuságunk még mindig a régi. Jó, őszinte fiuk ezek. Csak meg kell érteni őket.

A diák ilyenkor a legnagyobb ur, midőn ő házi gazda szerepét viheti. — Esztendőben egyszer esik, az igaz, de ekkor aztán ki is tesznek magukért a fiuk.

Ősi szokás szerint minden vendéget éljenzéssel fogadnak. — S látszik, hogy valóban magyar vendégszeretet az, a mit kimutatnak látogatóik iránt.

A vigalmi hely eredetiségénél fogva ragadja meg a figyelmet. Gondosan, zöld galyakkal körülkeritett udvar, izlésteljesen feldiszitett deszkasátor, mely a tánczteremül szolgált, ivó, társalgó, konyha, stb. helyiségek a legcsinosabban vannak elhelyezve.

S mindez lombos erdő közepében, az éj magasztos leple alatt!

Még ez nem elég.

A természet bájait felülmulták — az élő virágok tündérszépségei.

Müvész remek ecsete sem volna talán képes arra, hogy e képet a valóságnak megfelelő szépségben fesse le.

Nézni a sok fejledező rózsabimbót, — önkéntelenül emelő érzés támad az ember keblében. Legtöbb része még most lépett ki elő-ször a nyilvánosság terére. S most is diadalt aratott, mert elérte a jómulatás czélját.

Valóban, minden ily majális alkalmával uj és uj virágokat fedezhetünk fel a női koszoru diszes sorában.

Jó kedvre van hivatva az ifju.

Nem is lehet itt panasz, hogy mindenki ne teljesitette volna kötelességét.

A tanuló ifjuság müvelt előzékenysége, bizalmas udvariassága egy családdá olvasztá össze a társaságot. Mintha mindenki otthon lett volna.

Hány kebel gyulhatott a szokottnál magasabb lángra?! Egyetlen kézszoritás, egy jelentőségteljes tekintet — elég arra, hogy egy regénynek alapja megvettessék.

Lehetett is ilyen elég.

De miért avatkoznánk a szivek titkába? Ugy is keveset lehetne onnan egy rövid éj alatt kifürkészni.

Hagyjuk a merengő ifjut, ki ott a szegletben uj világban képzeli magát, s egy tekintettel két csillagot vizsgál kedvenczének szép szemeiben.

Vagy miért háborgatnók a másik ifjut, a ki sorra nézi a virágokat, de nem találja azt, kiért szive ég.

Minden mulandó.

Szép hölgyeim! Ti tudjátok azt csak, milyen volt a tüzoltók majálisa?!

Egy éj a menyországban.

* * *

E keretbe csak a — Balázs Kálmán varáss zenéje kellett még, hogy a kép és élv teljes legyen.

Ott volt.

Alig hagyta nyirettyüjét nyugodni a tüzvérü fiatalság.

Jól tették. Hisz tudták, hogy — „nem lesz mindig éjszaka!“

* * *

De hagyjuk el a tánctermet.

Van még itt mit nézni elég. — Minden talpalatnyi földön — élet.

„Bánki bácsi“ tanyája minden esetre első sorban érdemli meg figyelmünket, már csak azért is, mert ő volt az, a ki a mulatság tovább folytathatására megvetette az ágyat, jó pörkölt hus és malacztokány képében.

A gőzölgő bográcsok a parázstüzön gyönyörü látványt nyujtának. Bánki bácsi ügyes segédeivel forgolódott a konyha körül. S jutalma lőn az általános megelégedés.

Éljen! Éljen!

* * *

No már most: „Mit is mondott a kabai asszony?“

A borsátor eme felirata emlékezteté a szomjuhozókat, hogy „igyunk barátim!“

Fürge diákpinczérek szolgáltatták ki a hüsitő italokat, oly szivélyességgel, — a milyen csak magyar fiut jellemezhet.

A társaság becsületére legyen mondva, nem is igen feledté el a fiatalság, hogy „mit is mondott a kabai asszony?“

* * *

Az izletes vacsora elköltése alkalmával — ősi magyar szokás szerint — folytak a szellemdus pohárköszöntések.

Elnök Ladányi Gyula csinos beszédet tartott, üdvözölvén a vendégeket.

Varga Lajos bátyánk felköszöntése jó hangulatba hozta most is a közönséget.

Szóltak még többen. Győry Lajos kisujszállási gimn. igazgatótanár s Kovács János közhelyeslés közt beszéltek.

Több szó emelkedett a torna és tüzoltóegylet egyesülése érdekében.

Az egyesülés bizonyára erőt ad.

* * *

Nézzünk el még egy zugba, a borsátor háta megé.

Ott vannak a megifjodott idős emberek. Ifjui tüz ragyog arczaikon. Kedélyök nem áll alább, mint az örök ifjuságé.

Nem is csoda, hogy ifjodik az élemedettebb ember is a viruló ifjuság élénk körében. Borban a gond enyész.

Dóczy Lajos, Géressy Kálmán, Buzás Pál, Varga Lajos pohárköszöntéseikkel, az ifjuság szép dalaival füszerezék az együttlét örömeit.

Csakis igy szép az a fusió (egyesülés) — csillogó poharak közt.

* * *

Az idő haladt. A jó kedv növekedett. A hideg éjt nem vette észre senki.

De a reggel haza hivta a szép közönséget. Ifjaink folytatták tovább a vigalmat — ősi szokás szerint.

Itt már hagyjuk magokra az ifjakat. Kisérjük haza — legalább gondolatban — hölgyeinket.

S adjuk át őket az — álomnak.

„Nem mondom, hogy ne álmodjál,
Tudom, hogy az nem rajtad áll.“ ..

Álmos.

tiszta kereszty**é**nytan átható fénye, s az orvostan ezen ágát megmenté a nyomástól, mely létrejöttét akadályozá. Ő tanitá, hogy az ember bemocskolása csak a sziv rosz érzeményitől származik, s hogy senki sem vet magára foltot, ha mással azt teszi, a mit isten meg nem tiltott, s a mit felebarátjától kiván, hogy azt vele tegye. Sok gyermek szabadittatott meg, ezen felséges tanitás által haláltól, minthogy általa azon meggyőződésre jutottak, hogy a szülészi mütételeknél a férfiak rendithetlen bátorsága, biztos keze, tökéletesb, bővebb tudománya, s éleselmüsége a nőké elibe teendő.

Ezen módon sok szülészeti mütét, Chyrotechnika . . . és eszköz részint ujra találtatott fel, részint a már létező megjavittatott, tökéletesbittetett és a gyógysebészet jelenkori nagy haladásával párhuzamban nőttön nőtten nagyobb tökélyre emelkedett,— s csupán a keresztyény tannak köszönhetjük, hogy napjainkban minden keresztyény államban a gyógyászatnak minden ága leplezetlenül előadatik, mig az ókorban oly nyelvbe volt burkolva, mely valódi tudományos orvost igen kevéssé illet. Tehát a pogányság idejében a szülészet csakis a nők kezében volt . . . a keresztyenység óta a nem többé nem határozott . . . s e szerint századok óta üzik hazánkban szorosabb értelemben a bábászatot a nők, mert tágasb értelemben a szülészet feltételez sokoldalu orvos-sebészi tudományt, ügyességet, bátorságot, mely csakis a szülészt illeti s e szerint Angliában, Dél-Afrikában, Dél-Amerikában s Austrália minden gyarmatában sehol bába azon értelemben, mint hazánkban, nincs, hanem n u r s ö k vannak, azaz: szülápolónők, kik a szülész mellett s annak felügyelete alatt végzik a teendőket s segélyt, mert ellenesetben (ha péld. az anya vagy kisded kárt szenvedne) minden tetteért a legszigorubb büntetés (fogság) terhe alatt felelős, ebből tehát látható, — hogy minden szülészi esetnél az orvosnak, vagy sebésznek jelen lennie kell, s törvény az Ausztráliában, miszerint minden várandó aszszony, legalább is 40 nappal szülése előtt köteleztetik magát egy bizodalmas orvosnál előleges tanács miatt bejelenteni, s magát arcengagirozni, a mit az orvos könyvébe beigtat ezen szavakkal: „angaged confinement-case“ ezért előlegesen $1\frac{1}{2}$ font sterlinget (15 frt ez p.) letesz az asszony t. i. a dij felét, — a másik 15 frtot pedig a midőn a szülés bevégezte után 9 napig az orvos naponta egyszer meglátogatta a szülőt s gyermermekét . . . ha ezen angagementet elmulasztja a várandó nő akkor a törvényes dij 5 font sterling azaz 50 ft ez. p; társasági mint oddfellosos, vagy freemason (szabadkömüves társaságok tagjainál) 1—2 font st. (10—20 ft) van határozva. Ott tehát a legelső föltétel, hogy minden orvosnak, ha existálni s gazdagodni akar — jól begyakorlott s kiképzett szülésznek lennie kell mert e nélkül ott sem állami, governementi vagy társadalmi állást nem kaphat, s a praxisa meg nem engedtetik . . . sőt itt egyuttal meg kell jegyeznem, miszerint Ausztráliában minden letelepedő orvosnak — kivéve az ángol egyetemekben nyert diplomatikusokat, a kir. medical boardok előtt, mely összesen 7 van, magát igazolni kell. . .

1-ször. Diplomáival.

2-szor. A letett államvizsgai credentialeval.

3-szor. A szülészeti bizonyitványaival.

Nem használ ott a bécsi, pestbudai, berlini, zürichi, prágai sat. egyetemek legkitünőbb diplomája sem. — az államvizsgát követelik, vagy azt — miszerint azon nevezett államokban mint hadifőorvos szolgált, — ha pedig egy angol diplomája nincs, azaz: hogy vagy az oxfordi, dublini, londoni, edinburghi, melbournei sat. egyetemeknél nem rigorozált, vagy legalább egy orvos, sebészi, vagy gyógyszerészi tudós társulatnak nem tagja . . . a szülészetben két kursusról bizonyitványokat felmutatni nem tud — akkor mint „registered duly and legaly qualified medical practitioner (Beigtatott rendesen s törvényesen képesitett orvosgyakorló) nem üzheti szabadon praxisát, hanem a kir. medical boardoknál (kir. orvosi táblaknál), mely minden 3-dik hónap elején ülésezik s 5 tagból, u. m. elnök, alelnök, titkár s 2 birálgató ülnökből áll, tartja orvostudományi értekezletét természetesen angol vagy latin nyelven, melynek sikerülte után a medical certificate kiállittatik, a tagok közé, ha jelesen keresztül megy igtattatik, s a gyakorlatra bocsájtatik . . . s mindezeken nekem is átkelle mennem 1-ször Queenslandbe s 2-szor Uj dél Walesbe, s csak is igy üzhettem praxisomat 5 évig Ausztráliában. Ezek valóban felette szigoru szabályok, de szükségesek, mert nehezitik az orvosi pályát, s nolle-velle haladásra serkentik az orvost, de nem is hiába fáradozik ott az orvos, mert 1-ször, minden M. D. azaz orvostudor, (mert sebésztudorok Brittániában és gyarmataiban nincsenek), a társadalom legelső s legtiszteltebb rétegéhez Haut-voleéhez tartozik, 2-szor, Esquire (lovag) czimet s méltóságot nyer, 3-szor, a parliamentekben, mint képviselők nagyban szerepelnek, 4-szer, mint választónak 2 votuma van, 5-ször pedig az őket illető orvosi dijak törvényesen szabályozva vannak, melyeket a District court, azaz a járási törvényszék biztosit a defeszdant (alperes) ellenében.

Amerikában, különösen New-Yorkban s Phyladelphiában (a hol hála a felvilágosultságnak!) a nők emancipálva vannak — vannak szülésznők, de kik azok? olyan tudományos hölgyek, kik 1-ször a gymnasialis, s bölcseleti tudományokból leteszik az érettségi vizsgát, azután 4 évig hallgatják az összes gyógyászat tudományait, különösen a n ő- s d e d g y ó g y t a n t, s ezen idő alatt folytonosan prakticze a kórágyaknál a tanmüvészetbe bevezettetnek — az ilyetén hölgyek, mint orvos-doktornők, azután valódi tudós bábák, szülésznők! sőt a n u r s ö k (szülápolónők) között is vannak oly annyira kiképzett észlelő nők, hogy azok közül némelyik még a kórházban is nagyszerü szerepre hivatva van, mint p. Mrs. Nightingale az angol királynő által küldetett Sydneybe, — mint igazgatónő — az ottani kitünően berendezett „Hospitalbe“ s valóban páratlanul vezeti azt. Visszatekintve mindezekre hazánkba, melynek pénzviszonyai oly nyomottak, a hol az államegészségügy oly árván áll, a hol bizonyos lélekszáma s területre állam, községi — vagy társadalmi gyógyászok nincsenek, a hol a kontárkodás, kuruzsolás büntetlenül üzi mesterségét, a hol az orvos, s sebészek nagyobb száma azon nagy társadalmakkal s nyugalom feláldozásával járó „szülészettől“ távol tartja magát, a hol a szokás már-már második természetté vált „consuetudo est altera natura“ ott valóban üdvözöltetjük azon humanus intézményt miszerint bábák kiképeztetnek, kik ezen magasztos emberi szolgálatnak — nagyobbrészt fájdalom nélkül feláldozzák életnapjaikat; s kétségtelenül a nemeslelkü, becsületes, vallásos, minden babonától, kuruzsolási viszketegségtől — s bünös eljárásoktól ment fogadott esküjéhez szilárdan szitó bába — méltán megérdemli az állam, — s polgárság tiszteletét, mert ő az a ujszülött kis polgárt először a világnak, a drága hazának, szüleinek, az imaháznak, s teremtőjének bemutatja.

Üdvöz légyen tehát a nagyváradi m. kir. országos bábaképezde, a hol ilyen nők neveltetnek s előre is hálás köszönetünket szavazzuk adakozó s nemeslelkü pártfogóinak.

Dr. Kempf József.

K ü l f ö l d.

Konstantinápoly. A földrengés több községet szétrombolt. Mintegy 2000 ember lett áldozat.

Berlin. A trónörökös meglátogatta a svédkirályt. 12,000 ember felett diszszemle tartatott. —

Sz.-Pétervár. Egy ukáz megengedi, miszerint a mennoniták nem kötelesek a fegyveres szolgálatra, hanem helyette más szolgálati formát választhatnak.

G r a n t, az egyesült államok elnöke, — veszélyesen beteg.

— (**Ausztria.**) A „Presse,“ a leghatározottabban állitja, hogy legfelsőbb katonai körökben, semmi változás nem fog történni, s azt hiszi, hogy ha általában változások fordulnának elő, azok legfelebb egyik vagy másik hadügyéri tanácsosra vonatkozhatnak.

Az u r a l k o d ó tegnap fogadta Tetuan hg spanyol követet.

A h i v a t a l o s l a p több kitüntetést közöl, melyek a király utja és a dunaszabályozási munkálatokból folynak.

UJDONSAGOK.

* **Junius hóra. a „Debreczen“-re egy frtjával előfizetést nyitunk. Ajánljuk lapunkat különösen elvbarátaink figyelmébe.**

* **Városi közgyülés.** (Az 1875. junius 3-án tartandó bizottsági közgyülésnek tárgyai) Polgármesteri havi jelentés. Ügyhátrányjegyzék. Királyi meghivó levél, melyszerint a jövő országgyülés 1875. augusztus 28-ára egybehivatik. Miniszteri leirat, melyszerint az országban levő tanintézetek külföldi államoktól segélyt el nem fogadhatnak. Ugyanaz, melyszerint a házi ipar terjesztése czéljából kinevezett miniszteri biztos eljárásában támogatandó. Ugyanaz, melyszerint a földmivelési miniszteriumhoz felterjesztendő egyleti alapszabályok 4 példányban bemutatandók. — A debreczeni jogakadémia fentartása tárgyában kinevezett küldöttségnek eddigi eljárásáról jelentése. Ugyane tárgyban az egyházkerületi küldöttségnek külön jelentése. A Baranyi-féle házra nézve a kincstárral kötendő szerződés helybenhagyása. Mérnöki jelentés a kisváradutczának terméskő helyett kocz-kakövekkel kiburkolása iránt bizottmányi és tanácsi véleménynyel. A legelőadóügyben mult havi közgyülésen tett felszólalásra felvilágositó válasz. Tanácsi előterjesztés, melyszerint a szinügyegyelettel a szinházra vonatkozó szerződés meg nem köttethetett. Barcza Dánielnek felfolyamodása, a szőllőjéhez csatoltatni kért földre nézve hozott tanácsi végzés ellen. Debreczen, 1875. május 31-én. P a p Ferencz, főjegyző.

* **Gál Mihály** h.-böszörményi képviselő tegnap tartá beszámoló beszédét szép közönség előtt. A választók nagy számmal voltak jelen. Debreczenből többen mentek ki. Ott volt, a mint a „Debreczeni Ellenőr“ tegnapi száma is jelzi, e lapok szerkesztője is. Bővebb tudósitást holnap adunk. H.-Böszörmény nagy többsége az önálló Magyarország eszméjének hive, más pártról ott szó sem lehet. Nehány hivatalnok — ott nem csinál (közösügyes) nyarat.

* **Némethy Lajos** ref. lelkészünk üdvözlé ma Tisza Kálmánt a választókerület nevében. Beszéde annyira érzékeny volt, hogy a szónok sirt. Az örőm, vagy a fájdalom könyei voltak-e ezek? nem tudjuk.

* **Hivatalos** fogadás volt biz az, s nem egyéb, a miben Tisza Kálmánt részesitették Debreczenben. A polgárság zöme nem volt ott képviselve oly mértékben, hogy a többségre lehetne következtetni. Tisza Kálmánt, minden tévedése mellett, éles belátásu embernek ismerjük, s épen azért, csak rá hivatkozunk, hogy itélje meg, melyik fogadtatás volt nagyszerübb, a multkori-e, midőn őt, mint a megtagadott bihari pontok védőjét önkéntesen üdvözöltük, — avagy a mostani, midőn a közösügyes minisztert a hitehagyott ellenzékiek mondva csinált ünnepélyességgel, de halvány lelkesedéssel fogadták. Akadni fog ember bizonyára a ki „nagyszerünek“, „hallatlannak“, s „itt még soha nem látott“-nak festi a dolgot. Ezek ellen mi nem is szólunk. De az áll, hogy most csak hivatalos fogadás volt. S a közérzület? . . . A majd nyilatkozni fog a maga idejében.

* **A függetlenségi párt** központi bizottsága jövő csütörtökön délétán 5 órakor a „Debreczen“ szerkesztőségi helyiségében ülést tart.

* **A jogászmajális** mult szerdán tartatott meg a népkertben csekély, de válogatott közönség előtt, melynek oka talán az lehetett, hogy az idő rosz volt. Csaknem 5 óráig esett az eső s ekkor kiderülvén, a lég hövös lett. Volt jó kedv a mint csak kellett. Ugyan lehetne-e rosz kedv ott, hol fiatal emberek, — pláne diákok, hozzá még jogászok mulatnak. Oláh Józsi zenekara kitünően játszott. A magyar ruha báli joga, ugy látszik, a feledés léthéjébe fult a legnagyobb magyar, azaz kormánypárti (?) városban. A táncz 3 és fél óráig tartott. Jövedelem, fájdalom nem volt, hanem volt — mint ez jelenleg elkezdve a kormánytól lefele, mindenütt divatozik — deficzit mintegy 40 frt.

* **Éljen Kossuth!** Éljen a függetlenségi párt! E szavak is hangoztattak tegnap a Tisza Kálmán tiszteletére rendezett fáklyászene alkalmával.

* **A régi honvédek** felszólittattak a — Tisza bejövetele ünnepélyében részt venni. — Ezt irtuk. Ez igaz. A „Debr. Ellenőr“ tagadja ezt. Mi állitjuk. Kaskovics honvédegyleti elnök urat bizonyságul hivhatjuk.

* **Gyászhir.** Egy derék iparost, becsületes kereskedőt és józan gondolkozó és cselekvő polgárt vesztettünk el közelebbről. Részvéttel közöljük e gyászjelentést: Szomorodott szivvel jelentem kedves jó férjemnek, illetőleg édes atyánk, testvérünk és sógorunknak, néhai V á r a d y I s t v á n n a k élete 44, boldog házasságunk 15-dik évében hosszas szenvedése után folyó évi május 30-dik napján, reggeli 4 órakor gégesorvadásban történt gyászos elhunytát. Az elhunytnak földi részei folyó évi junius hó 1-én d. u. 3 órakor, előbb Nagyujutcza 1709. számu házunknál, majd a ref. nagytemplomban tartandó rövid gyászszertartás után, a czegléd-utczai sirkertben fognak örök nyugalomra tétetni. Mely szomoru végtisztességtételre az elhunytnak rokonait, barátait és ösmerőseit, ugy a t. cz. közönséget bánatos szivvel meghivjuk. Debreczen, 1875. máj. 30-án. Özv. Várady Istvánné, született Csapó Terézia, fiaim: Zóltán és István nevében is. Az elhunyt testvérei: Várady Klára, özv. Vozáry Lajosné; Várady Zsuzsánna, férjezett László Lajosné; Várady Terézia, férjezett Nagy Gáborné. Sógornéja: Csapó Eszter, férjezett Kovács Mihályné; nem különben többi rokonunk nevében is. A gyászbaborult családnak bánatában osztozva, óhajtjuk, hogy a gondviselés örködjék ugy a bánatos özvegy, mint neveletlen gyermekei felett. A kiszenvedettnek pedig hü emlékét megtartván, legyen az által az ő siri álma nyugodt, lengvén felette megérdemlett koszorujával a béke angyala!

* **Nemzeti lobogót** is küldtek Budapestről „gyors szállitmány“ gyanánt Debreczenbe. Utánvétet nem kell fizetni. — Ki csinálhatta e „titkos kiadás“-t?

* **Esküvő.** — Ma délelőtt esküdtek örök hüséget egymásnak ifj. B á n k i István budapesti kereskedő s Nagy Lajos polgártársunk kedves, derék leánya N a g y Juliska. — A legőszintébben kivánunk áldást e derék ifju pár szivszövetségére!

* **Petőfitől** ma két ismeretlen népdalt közlünk tárczánkban. A költő 1841-ben irta ezeket. S Greguss Ágost adta a Főv. lapok“-nak közlés végett.

* **Alkalmi** ujdonságul jegyezzük fel, hogy a tegnapi fáklyászene alkalmából — egyetlen ablakot sem vertek be, tudomásunk szerint. Révész Imre most mind az öt ablakát kivilágitá — egy egy szálgyertyával. Igy ott sem volt most „casus belli.“

* **Ma temették el** D r a g o t a Luiz kisasszonyt, — városunk egyik köztiszteletben állott urhölgyét igen szép részvét mellett. — Béke porainak!

* **A ref. főiskolában** Tisza Kálmán ünnepélye alkalmából ma nem tartatott előadás A kollégiumban tehát ma volt urnapja.

* **Czivódást** kezdett és folytatott az este egy 39-dik gyalogezredbeli közkatona a piaczon egy leánynyal, melynek a leány irányában alkalmazott tettlegesség lett következése, — az erőszakoskodó katonát midőn ebben több férfi meg akarta akadályozni, az kardot rántott, s azzal tört utat magának, hanem egy fölebbvalója által csakhamar lefegyvereztetett.

* **Még alig látott** nagyszámu napszámosok voltak tegnap az embervásárban, azonban csak nagyon kis részök talált munkaadó gazdára, habár a napi bér már 40—50 kra leapadt, minthogy a tengeri első kapálása bevégeztetett.

* **A folyamatban levő** fegyvergyakorlatra berendelt katonák már ezen hét végén s a jövő elején bevégzik feladatukat, s elereszthetnek.

* **Hull az áldás** az ország minden részében eső alakjában, s nekünk is jutott abból ma reggel egy kevés; ezen május hó valóban oly körülmények között mult el, hogy ellene nem lehet panaszra okunk s a jövő felől a legjobb reményekkel biztat.

* **Becslőbiztosi** állomásokra kineveztettek: Medgyaszay Sámuel debreczeni mezőbiztos Karczagra; a debreczeni kerületben: a békési becslőjárásban: Hellebrandt János püspök-ladányi haszonbérlő, okleveles gazda és h. ügyvéd, a csabai b. j. Kaprinay Gábor bódisháti lakos haszonbérlő, volt gazdatiszt, a szarvasi b. j. Plávetz György szarvasi lakos, — ügyvéd a tenkei b. j. Vertán Lajos szombatsági közbirtokos h.-k.-kovácsi lakos, a b. j. Ujfalussy Soma debreczeni lakos, mérnök, volt katasteri mérnök, a székelyhidi b. j. Fráter Ferencz biharmegyei érsemjéni földbirtokos, a nyiregyházi b. j. Szekszty József nyiregyházi lakos, mérnök volt k a t a s z t e r i m é r n ö k, — a belényesi b. j. Középessy Gyula dusesdi földbirtokos, volt kataszteri tisztviselő, — az élesdi b. j. Dömök Kálmán h.-k.-kovácsi földbirtokos, biharmegyei utbiztos, a margittai b. j. Bernáth Kálmán biharmegyei szolgabiró, margittai lakos, a nagy-szalontai b. j. Thaisz Péter birósági végrehajtó, volt haszonbérlő, a nagy-kállói b. j. Bartók Ferencz nyiregyházi lakos, volt telekkönyvi segéd és gazdatiszt, a kis-várdai b. j. Szunyogh Sándor debreczeni lakos, földbirtokos, a hajdu-böszörményi b. j. Nagy Ferencz püspökladányi postamester, volt kataszteri becslőbiztos, a szilágy-somlyói b. j. Valentiny Nándor élesdi lakos, nyug. uradalmi számvivő.

* **Vándorkönyvekbe** irják még most is sokan a régi mesterek közül a munkából kilépő segédek részére a bizonyitványt. — Az illető szakminisztérium egy kibocsátott körrendeletében figyelmezteti tehát a törvényhatóságokat, hogy a vándorkönyvek további használatát területén beszüntetvén, a törvényesen megalakult ipartársulatok utján kellőleg gondoskodjék, miszerint a tanviszony befejeztével a tanonczoknak, valamint a munkából kilépő segédeknek is, az iparos részéről a kellő bizonyitványok anyival inkább kiadassanak, mert jövőben a külföldre utazni szándékozó segédeknek, a vándorkönyvek helyett, külföldre szóló utlevelek ezen bizonyitványok alapján fognak kiadatni.

* **A „Vasárnapi Ujság“** május 30-diki száma következő tartalommal jelent meg: Petőfi Sándor Aszódon (az aszódi evang. gimnázium rajzával. — „A hütlen fiu.“ Göthe balladája; ford. Szász Károly. — A sugárut (képpel) Posta Sándortól. — „A Balaton vőlegényei.“ Elbeszélés Jókai Mórtól (képpel). — Az állatok a hajdankorban. — „A rejtelmes sziget.“ (Verne Gyula regénye, képekkel.) — „A nap hősei“ Fővárosi tárcza, Borostyáni Nándortól. — A Duna partján. Herman Ottótól. — A sport kinövései, Berky Gusztavtól. — A hétről. — Irodalom és müvészet, közintézetek, stb. rendes rovatok.

A máté-szalkai kerület választópolgáraihoz.

Az 1872—75-diki országgyülés néhány nap alatt berekesztetvén, mint a kerület orsz. képviselője, hazafiui s választóim iránti kötelességemnek tartom jelen országgyülés főbb mozzanatairól, s képviselői működésemről, mélyen tisztelt polgártársaimnak számot adni.

Midőn e czélból a mélyen tisztelt választópolgárokat f. év junius hó 2. d. e. 10 órára Máté-Szalkára a városházához meghivni szerencsém van, hazafias tisztelettel maradok

Budapesten, 1875. máj. hó 21.

Péchy Jenő s. k.

— **Bécsi tőzsde** máj. 31. (Távirati tudósitás.) Ezüst 102 10, cs. arany 5.28—; Napoleonarany 8.89

Szerkesztői nyilt posta.

— H.-S z o b o s z l ó r a. Vettük. Adjuk. A szerelem . . . . sötét verem; beleesett — a kosárba. G y á r f á s n a k. Köszönöm a megemlékezést. Igyekezni fogok viszonozni. H.-P á l y i. Holnap. K ö b ö l k u t. Ott is tikkasztó a meleg? N a g y v á r a d. (H. M.) A programmot! H.-B ö s z ö r m é n y. Sajnálom, de . . . . nem vagyok én oka semminek. Különben üdvözlet! A viszontlátásig.

Felelős szerkesztő:

SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

— **Hymen.** Május 30-kán ő exellenciája Tisza Kálmán ünnepélyes bevonulása alkalmával, — GRÜNBERGER ADOLF h.-szoboszlói kereskedő eljegyzé Debreczenben LŐWENHEIM SZIDÓNIA urhölgyet. Áldás frigyökre!

198 —1

Csemegeüzlet.

Van szerencsém a nagyérdemü közönségnek tudtára adni, hogy e mai napon **Vilmos Károly** c z e g l é d - s a s u t c z a i 18-dik számu házában

diszes

csemegeüzletemet

megnyitottam, — ahol naponta kitünő hideg ételek és jégben hütött italok, továbbá zsir, szalonna — ugy fehér mint paprikás, stb. legtisztább kiállitással készitve, ugyszinte mindenféle f i n o m l i q u e u r e k, p o h a r o z v a és ü v e g s z á m r a a nagyérd. közönség szolgálatára leendnek.

Eladásra vásárlóknak mindenik árumázsa számra számittatik, gyors és pontos kiszolgáltatásról kezeskedik és számos pártfogásért esedezik

Vilmos Lajos

csemegeüzlete.

Vidékre megrendelések ugy nagyban, — mint kicsiben, a leggyorsabban teljesittetnek.

197 1—3

Legjobb minőségü

VIZÁLLÓ CZÉMENT

Benczur eperjesi czémentgyárából

Mogyoróskán (Hanusfalvi posta)

kapható:

Debreczenben	**Geréby Fülöp**	**urnál,**
„	**Sesztina Lajos**	„
Nyiregyházán	**Soltész Gyula**	„
Kis-Várdán	**Grosz Bernát**	„
Szatmárt	**Göbl Jakab**	„

172 4—20

H I R D E T É S E K.

Tudomásul.

Helybeli, — fuvó hangszerrel és török zenével ellátott

Rácz Marczi

bandája ajánlkozik ugy a helybeli, mint a vidéki követválasztási mozgalmaknál közreműködni.

Értekezhetni vele személyesen vagy levélben Debreczenben váradutczai kültelken.

189. 2—3

Értesités.

Van szerencsém tisztelettel értesiteni a t. cz. közönséget, hogy én piaczutczán a Konczféle 2142. számu háznál

A KÁVÉ ZSUZSI

volt helyiségét f. évi május 18-án átvettem; ennélfogva felkérem a t. cz. vendégeket, hogy k á v é h á z a m a t minél számosabb látogatásukkal szerencséltetni szivesked jenek, mely kéréseimhez azon szives figyelmeztetésemet csatolom, hogy nálam a legkorábban jó r e g g e l i k á v é készen kapható.

Számos látogatást kér

Özvegy Wilcsek Wilhelmina

Budapestről.

194 2—3

Előleges

fényképészi jelentés.

FLECK RUDOLF

fényképész Bécsből a folyó évi j u n i u s 3-ikától fogva a Mentze H.-féle házban levő

fényirdai műtermet

Széchényiutcza 1813. sz. a. át fogja venni, s azon reményben van, hogy a n. é. közönség kivánalmainak a fényképészet terén a legtökéletesebben eleget teend.

192 2—3

Burszky István

arczkép és czégtestő,

vállal e müvészetben mindenféle festést, diszlobogókat, czimereket, arany és ezüst feliratokat, régi képek kijavitását vagy lemásolását; egyszersmind tudatja, hogy rajz és festészetet tanit jutányos áron. — Lakása Debreczenben, czeglédutcza 22-dik szám alatt.

195 1—3

Eladó szőllő.

A sexta kertben, a gőzmalom közelében — M ó r i c z András és Baranyi Miklós urak szőllőjök között fekvő 3 nyilas Szőnyi Lajos-féle szőllő eladó.

Közelebbi értesités nyerhető Udvarhelyi Károly ügyvéd ur irodájában.

196 1—3

Debreczen, 1875. nyom. a részv. tász. könyvnyomdájában. — Laptulajdonos Oláh Károly.